

gøre Indgreb deri uden Erstatning vilde være stridende mod Grundloven. I øvrigt at komme ind paa de detaillerede Bestemmelser, som Kommissionen er kommen til Enighed om, og som ere optagne i Lovforslagets § 6, der er Hovedparagraffen med Hensyn til Aalegaardsfiskeriet, forekommer det mig, at der er saa meget mindre Anledning til som Følge af, at det er et Kompromis, der er kommet i Stand, og det gaar da næppe an at røre ved Enkelthederne, saa falder vistnok let det hele. Den ærede Ordfører for Mindretallet syntes, at man vilde gaa de fri Fiskeres Ret noget for nær, og at man ved Loven af 1888 var kommen til strengere Bestemmelser, end hvad der gjaldt tidligere. Det tror jeg nu ikke, thi ved Loven af 1888 skete der utvivlsomt snarere en Indskrænkning i Kystejernes Aalegaardsret end en Udvidelse. Efter den Fortolkning, som Danske Lovs 5—10—43 fik ved den bekendte Højesteretsdom af 1873, var det forbudt Fiskerne at fiske i en saadan Afstand, hvor Aalegaardsejerne kunde have Aalegaarde udsatte uden Hensyn til, om man virkelig havde Aalegaarde udsatte eller ikke; men efter Loven af 1888 er det en Betingelse for, at Kystejeren kan paatale Indgreb i sin Ret, at han har Aalegaard udsat, og at Fiskeri af andre skader hans Aalegaardsfiskeri. Jeg tror altsaa ikke, at det kan siges, at man ved Loven af 1888 er kommen til at gaa de fri Fiskere for nær.

Olesen: Jeg skal kun gøre en ganske kort Bemærkning med Hensyn til Kontrollen og Lønningsforhøjelsen til Assistenterne. Jeg har sagt tidligere, at det ikke var Mindretallets Mening særlig at gaa mod det, men vi vilde gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at hele denne Kontrol er temmelig ny, og at Erfaringen har vist, at den kunde have været bedre, end den er, og at man vistnok hellere maatte gaa til en Revision af hele denne Paragraf. Naar vi ikke have stillet Forslag om at stryge Inspektøren, er det af den Grund, jeg ogsaa nævnedes, at jeg kunde ønske, at baade Ministeren og Fiskerne fik en Konsulent, som forstod sig paa disse Sager og kunde være til Raad og Vejledning til begge Sider. Vi have ikke særligt imod Lønningsforhøjelse; men vi mente, det var lidt vilkaarligt at forhøje Lønningen til Assistenterne og derimod ikke til det øvrige Mandskab, til Styrmanden og Maskinmesteren og andre, som have endnu mindre Lønninger. Det var hele

Kontrolspørgsmaalet, vi særlig lagde Vægt paa.

Maaske jeg med Hensyn til § 6 blot maa svare det, at jeg er ikke blind for, som jeg ogsaa sagde, at der er noget uheldigt ved § 3 i Loven af 1888, idet den sætter ingen bestemt Grænse. Men jeg kan ikke erkende, at den Grænse, der nu sættes, er retfærdig. Som jeg udtrykkelig bemærkede, er det, jeg særlig lægger Vægt paa, det, at man gaar hen og giver en tilfældig Grundejer en Ejendomsret over et Vand, som han aldrig har købt og aldrig betalt. Havde man holdt sig til, hvad jeg ogsaa udtrykkelig bemærkede, de Aalegaarde, som Ejerne have Skøde og Papir paa, og havde begrænset det andet, kunde der være Mening i det, men nu er det saa, at man bogstavelig alle Vegne, hvor der i det hele taget kan drives Aalefiskeri, giver Grundejeren en ubegrænset Ret paa hele hans Søterritorium, og det er det, jeg ikke kan være med til.

Ordføreren (Johnsen): Maa jeg blot bemærke over for det ærede Medlem, der nu satte sig, at jeg tror, det er en Misforståelse af ham med Hensyn til Aalegaardsretten, naar han mener, at det skulde være en tilfældig Ret, vedkommende Aalegaardsejer var kommen i Besiddelse af, som han aldrig havde købt eller betalt og ikke havde Skøde eller Adkomst paa. Jeg vil blot henvise det ærede Medlem til Kommissionens Betænkning, som er vedhæftet Lovforslaget, der vil det ærede Medlem finde meget nøjagtige Oplysninger om, at Aalegaardsretten er en Ret, som vedkommende baade har købt og betalt og har tinglæste Papirer paa.

Landbrugsministeren (A. Hage): Maa jeg blot gøre den Bemærkning til den ærede Ordfører med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 27, at det i enhver Lov altid maa siges at være heldigt, at Bestemmelserne ere saa faste og saa tydelige som muligt. Der bestemmes i § 42, at angaaende Fiskeriet i Fjorde, Vig og lignende Indskæringer fra Havet kan der i visse Tilfælde træffes Bestemmelser i særlige Vedtægter, og derfor mener jeg, at det ingenlunde er af liden Betydning, at Lovforslaget samtidig bestemmer en Grænse for de Farvande, for hvilke Vedtægter overhovedet kunne gives. Det er det, man har søgt at opnaa ved at sige, at Vedtægterne kunne gives for Farvande, der ere under 4 danske Mile i Bredde, og saa er der tilføjet tre enkelte Farvande ved Siden af,